

upraktisk frem ved Erhvervelsen af Arealer i flere Henseender, hvorved det hele er blevet kostbarere. Snart har man grebet ind i en Ejendom paa en saadan Maade, at det maa blive kostbart paa Grund af Erstatningen for Værdiforringelsen, som den Del af Ejendommen, man ikke eksproprierer til Brug for Lejranlægget, lider i Driftsværdi, snart har man afskaaret Hjørner af et Areal, som kun bliver til ringe Anvendelse for den, der beholder disse Hjørner o. s. v. Ogsaa det er der Grund til at paatale, at den Omstændighed, at man fordeler Lejranlægene, som man har gjort, har til Følge, at en hel Del Anlæg, der kunde være fælles for alle Lejrene, med Nødvendighed nu maa deles saaledes, at de maa oprettes for hver enkelt Lejr, i Stedet for at de kunde oprettes for flere tilsammen. Jeg vil derfor meget ønske, at dette Forhold maa blive fulgt med Opmærksomhed. Jeg kan ikke se rettere, end at det er det kommende Finansudvalgs Pligt at undersøge dette Forhold, fordi vi skulle jo ikke gerne komme dertil, at det skulde vise sig, at naar Pengene er opbrugte, staar der endnu Anlæg tilbage at gennemføre, som det egentlig var paatænkt skulde gennemføres indenfor de Summer, der her var Tale om at bevilge.

Saa har jeg nogle enkelte mindre Bemærkninger at gøre. Til den ærede Justitsminister vil jeg sige, at jeg hørte med overordentlig Opmærksomhed paa den Fremstilling, han forgangen Dag gav af Retsreformen og dens Virkninger. Naar den Sag skal forsvares, kan det neppe gøres bedre, end den meget ærede Minister gjorde det, baade hvad Form og Indhold angaar. Det er selvfølgelig langt fra, at jeg paa nogen Maade kan gøre mig til sagkyndig paa dette Omraade, men jeg vil dog bemærke, at jeg har fulgt dette Spørgsmaal, lige siden det har foreligget for Rigsdagen i Hother Hages Dage, og jeg er ikke bleven overbevist af den meget ærede Minister. Jeg kan nok give ham Ret i, hvad han udviklede for os, at den Sag har sine lyse Sider, men den har utvivlsomt ogsaa mørke Sider, som den meget ærede Minister ikke henledte vor Opmærksomhed paa. Der er imidlertid ikke noget ved den Ting at gøre, Reformen vil vel blive gennemført. Men der er dog en Henstilling, jeg vil gøre til den meget ærede Justitsminister, og det er, at hvis det skulde komme dertil, at han foreslaar at bygge, han saa vil følge den Regel nøje at overveje i Forvejen, inden det er for sent. Dette sidste have vi lidt overordentlig

meget under, lad da Erfaringen komme os til Nytte.

Dernæst vil jeg takke den ærede Justitsminister for hans Besvarelse angaaende Garantien for Husmandsbrandkasserne. Men om dette Forhold er jeg nødt til at sige, at dette at anbringe Reservefonden i Garantibeviser, saaledes som den ærede Minister oplyste, at Tilfældet har været, endog for et betydeligt Beløbs Vedkommende, er ikke i Overensstemmelse med Loven. Loven kræver, at Reservefonden skal anbringes efter Reglerne for umyndiges Midlers Anbringelse eller paa lige saa sikker Maade, men at Sikkerheden ved Garantibeviser skulde være betryggende, kan jeg ikke indse, og jeg kan derfor ikke andet end bede den ærede Justitsminister fremdeles have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Der kunde være andre Forhold, hvad disse Forsikringsinstitutioner angaar, som det kunde være rigtigt at fremdrage, men det kan der blive Lejlighed til senere.

Til den ærede Kultusminister vil jeg sige, at jeg er enig med ham i, at naar der, som han nævnedes, ved det egentlige Hospitalsanlæg — de videnskabelige Institutioner tog Ministeren ikke med i denne Forbindelse — kun var en Overskridelse paa 150,000 Kr., er det i Virkeligheden ikke for noget at regne. Jeg tror ikke, man skal gøre Bygmesteren, eller hvem andre det kan være, Bebrejdelser i den Anledning, for det er sikkert rigtigt, at medens det Anlæg har staaet paa, er Udviklingen gaaet sin Gang, og man vilde have handlet urigtigt, hvis man ikke havde taget Hensyn til denne Udvikling. Og foruden de Eksempler paa Udviklingens Gang, som den ærede Minister nævnedes, var der endnu et, som spillede en ikke ringe Rolle ved Anlægget, nemlig Installation af Røntgen-Anlæg (*Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* [Appel]: Det er en Del af det elektriske Anlæg). Ja, det er rigtigt, det er ikke selve det elektriske Anlæg, men en Del deraf. Det er et Forhold, der havde til Følge, at man maatte indrette Lejlighederne for Hospitalskandidaterne paa en anden Maade, end man havde paaregnet. Dertil er der efter min Mening ikke noget at sige.

Jeg takker Ministeren for hans Oplysninger om, hvad der gaar til Skolebygninger, Gymnastikhuse o. s. v. Jeg har nok anet, at der her var noget, som ikke var ganske rigtigt. Det er af overordentlig stor Vigtighed, at dette Forhold nu bliver belyst, og jeg haaber, at denne Sag vil blive forfulgt af den ærede Regering og